

Sygn. akt III CSK 288/12

POSTANOWIENIE

Dnia 7 grudnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku J. S.i innych,
przy uczestnictwie A. S.i innych,
o dział spadku po M. S. i E. S.,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 grudnia 2012 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego
z dnia 3 kwietnia 2012 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

W sprawie o dział spadku po M. S. i E. S. Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 3 kwietnia 2012 r. zmienił postanowienie wstępne Sądu Rejonowego z dnia 22 listopada 2011 r. w ten sposób, że oddalił wniosek o zasiedzenie nieruchomości.

Postanowienie Sądu Okręgowego wnioskodawcy zaskarżyli skargą kasacyjną, w której oznaczyli wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 75 000 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 519¹ § 1 k.p.c., w sprawach z zakresu prawa osobowego, rzeczowego i spadkowego od wydanego przez sąd drugiej instancji postanowienia co do istoty sprawy oraz od postanowienia w przedmiocie odrzucenia wniosku i umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie przysługuje skarga kasacyjna do Sądu Najwyższego, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. W sprawach o zniesienie współwłasności i dział spadku skarga kasacyjna nie przysługuje, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 150 000 zł. (art. 519¹ § 4 k.p.c.).

Sąd Najwyższy wypowiedział się w tym przedmiocie, uznając, że od postanowienia sądu drugiej instancji wydanego w tych sprawach, którego przedmiotem jest rozstrzygnięcie sporu przewidzianego w art. 618 § 1 k.p.c., także w związku z art. 688 k.p.c., skarga kasacyjna przysługuje, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi co najmniej sto pięćdziesiąt tysięcy złotych (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2001 r., II CZ 13/01, OSNC 2001, nr 12, poz. 181 oraz z dnia 5 czerwca 2010 r., II CZ 38/10, niepubl. i z dnia 14 stycznia 2010 r., IV CZ 112/09, niepubl.).

W tej sytuacji, skoro wartość przedmiotu zaskarżenia – w sposób niedopuszczalny zresztą podwyższona – nie przekracza bariery określonej w art. 519¹ § 4 k.p.c., należało orzec, jak w sentencji (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).